Programozási tételek felsorolókra

Összegzés

Feladat: Adott egy E-beli elemeket felsoroló t objektum és egy $f:E \rightarrow H$ függvény. A H halmazon értelmezzük az összeadás asszociatív, baloldali nullelemes műveletét. Határozzuk meg a függvénynek a t elemeihez rendelt értékeinek összegét! (Üres felsorolás esetén az összeg értéke definíció szerint a nullelem: 0).

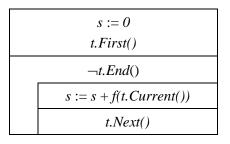
Specifikáció:

$$A = (t:enor(E), s:H)$$

$$Ef = (t=t')$$

$$Uf = (s = \sum_{e \in t'} f(e))$$

Algoritmus:

Számlálás

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltétel. A felsoroló objektum hány elemére teljesül a feltétel?

Specifikáció:

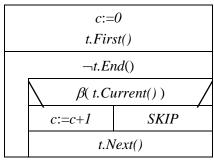
$$A = (t:enor(E), c:\mathbb{N})$$

$$Ef = (t=t')$$

$$Uf = (c = \sum_{e \in t'} I)$$

$$B(e)$$

Algoritmus:

Maximum kiválasztás

Feladat: Adott egy E-beli elemeket felsoroló t objektum és egy $f:E \rightarrow H$ függvény. A H halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Feltesszük, hogy t nem üres. Hol veszi fel az f függvény a t elemein a maximális értékét?

Specifikáció:

$$A = (t:enor(E), max:H, elem:E)$$

$$Ef = (t=t' \land |t| > 0)$$

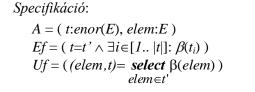
$$Uf = ((max, elem) = \max_{e \in t'} f(e))$$

Algoritmus:

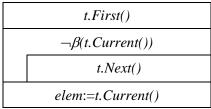
t.First()	
<pre>max, elem:= f(t.Current()), t.Current()</pre>	
t.Next()	
¬t.End()	
f(t.Current())>max	
max, elem:= f(t.Current()), t.Current()	SKIP
t.Next()	

Kiválasztás

Feladat: Adott egy E-beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a t bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltételt, ha tudjuk, hogy biztosan van ilyen.

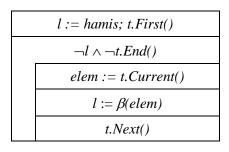

Lineáris keresés

Feladat: Adott egy *E*-beli elemeket felsoroló t objektum és egy $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltétel. Keressük a t bejárása során az első olyan elemi értéket, amely kielégíti a $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltételt.

 $A = (t:enor(E), l: \mathbb{L}, elem: E)$ Ef = (t=t') $Uf = ((l,elem,t) = \mathbf{search}\beta(e))$

Algoritmus:

Feltételes maximumkeresés

Specifikáció:

Feladat: Adott egy E-beli elemeket felsoroló t objektum, egy $\beta:E \to \mathbb{L}$ feltétel és egy $f:E \to H$ függvény. A H halmazon definiáltunk egy teljes rendezési relációt. Határozzuk meg t azon elemeihez rendelt f szerinti értékek között a legnagyobbat, amelyek kielégítik a β feltételt.

Specifikáció:

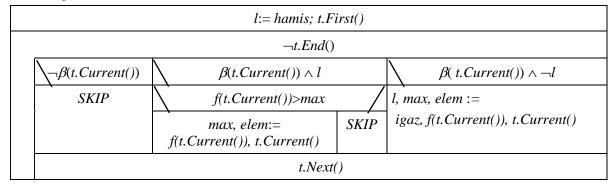
```
A = (t:enor(E), l: \mathbb{L}, max: H, elem: E)

Ef = (t=t')

Uf = ((l, max, elem) = \max_{e \in t'} f(e))

f(e)
```

Algoritmus:

Megjegyzések:

- 1. A maximum keresés, a lineáris keresés, a kiválasztás nem a megtalált elem indexét, hanem a megtalált elemet adják vissza.
- 2. A lineáris keresésnél és kiválasztásnál az eredmények között szerepel maga a felsoroló is. Ennek az oka az, hogy ennél a két tételnél korábban is leállhat a feldolgozás, mint hogy a felsorolás véget érne, és ekkor maradnak még fel nem sorolt (fel nem dolgozott) elemek. Ezeket az elemeket további feldolgozásnak lehet alávetni, ha a felsorolót tovább használjuk. Felhívjuk azonban a figyelmet arra, hogy ha egy már korábban használt felsorolóval dolgozunk tovább, akkor nem szabad a *First()* művelettel újraindítani a felsorolást.
- 3. Kiválasztásnál nem kell a felsoroló által szolgáltatott értéksorozatnak végesnek lennie, hiszen ez a tétel más módon garantálja a feldolgozás véges lépésben történő leállását.
- 4. A programozási tételek alkalmazásakor ha körültekintően járunk el szabad az algoritmuson hatékonyságot javító módosításokat tenni. Ilyen például az, amikor ahelyett, hogy sokszor egymás után lekérdezzük a *t.Current()* értékét, azt annak első lekérdezésénél egy segédváltozóba elmentjük. A maximum kiválasztás illetve feltételes maximumkeresés esetén a feldolgozás eredményei között szerepel mind a megtalált maximális érték, mind pedig az elem, amelyhez a maximális érték tartozik. Konkrét esetekben azonban nincs mindig mindkettőre szükség. Például olyan esetekben, ahol a *f* függvény identitás, azaz egy elem és annak értéke megegyezik, a maximális elem és maximális érték közül elég csak az egyiket nyilvántartani az algoritmusban.
- 5. Nevezetes felsorolók alkalmazása esetén érdemes saját specifikációs jelöléseket bevezetni. Ilyenkor ugyanis a specifikációt nem egy absztrakt felsorolóra (*t:enor(E)*), hanem közvetlenül a feldolgozandó gyűjteményre (intervallumra, tömbre, halmazra, szekvenciális fájlra) fogalmazzuk a felsoroláshoz használt segédadatokkal.
  - a) Egy <u>szekvenciális inputfájl</u> felsorolóját maga a szekvenciális inputfájl, az abból utoljára kiolvasott elem és az olvasás státusza reprezentálja. Szekvenciális inputfájlok feldolgozása esetén ehhez a megállapításhoz igazíthatjuk a specifikációs jelöléseket. Ilyenkor az állapottérben magát a szekvenciális inputfájlt vesszük fel, és az $e \in x$ (x a szekvenciális inputfájl) azt jelöli, hogy sorban egymás után ki akarjuk olvasni az x fájl (amely egy sorozat) elemeit. Ennél fogva a korábban bevezetett specifikációs jelölésekben szereplő $e \in t$ (ahol t a felsoroló kiinduló állapota) szimbólumot szekvenciális inputfájl bejárásakor kicserélhetjük az $e \in x$ (x a szekvenciális inputfájl kezdeti állapota) szimbólumra. Az $e \in x$ jelölés természetesen nem azt jelenti, hogy az utoljára kiolvasott elemet tartalmazó változót a programban is e-nek kell elnevezni, de célszerű ezt tenni.

összegzés:
$$s = \sum_{e \in x'} f(e)$$
 számlálás:
$$c = \sum_{e \in x'} 1$$

$$\beta(e)$$
 maximum kiválasztás:
$$\max_{e \in x'} f(e)$$
 feltételes maximumkeresés:
$$l, \max_{e \in x'} f(e)$$

$$e \in x'$$

$$\beta(e)$$

Láthattuk, hogy a kiválasztás és a lineáris keresés azelőtt is leállhat, hogy a felsorolás befejeződne, és ezért fontos eredménye ezen programozási tételeknek ez a be nem fejezett felsoroló is. Amennyiben az *st,e,x:read* műveletet használjuk a *x* szekvenciális inputfájl bejárására, akkor a "megkezdett" *t* felsorolót az *st, e, x* hármassal helyettesíthetjük a specifikációs jelölés baloldalán.

lineáris keresés: $l, elem(st, e, x) = \underset{e \in x'}{\textit{search}} \beta(e)$ kiválasztás: $elem(st, e, x) = \underset{elem \in x'}{\textit{search}} \beta(elem)$

Az st és az e azonban redundáns információt hordoz. Kiválasztásnál az elem azonos az e-vel, az st pedig biztosan norm, hiszen ilyenkor garantáltan találunk keresett elemet. Lineáris keresésnél st=abnorm, ha a keresés sikertelen (azaz l értéke hamis); sikeres termináláskor (ha l igaz) az elem azonos az e-vel, az st pedig biztosan norm. Ezért megengedjük a fenti jelölés minden olyan egyszerűsítését, ami nem megy az egyértelműség rovására. Ilyen például az alábbi:

Gyakran előfordul, hogy egy már előre olvasott szekvenciális inputfájlra kell egy programozási tételt alkalmazni, azaz amikor a feldolgozandó elemek közül az első már az e segédváltozóban van, a többi pedig az x szekvenciális inputfájlban. Ilyenkor nem csak az x elemeit, hanem előtte még az e tartalmát is fel kell sorolnunk. Az algoritmusban ez csak annyit jelent, hogy a ciklust nem előzi meg a First() (szekvenciális inputfájlnál a st,e,x:read) művelet, specifikációban (példaként az összegzést és a kiválasztást adjuk meg) pedig az alábbi jelölést használjuk, ahol az előre olvasás eredményeként beolvasott elemet az e', az olvasás utáni fájlt pedig az x' jelöli:

összegzés:
$$s = \sum_{e \in (e', x')} f(e)$$
kiválasztás:
$$elem, x = \underbrace{select}_{elem \in (e', x')} \beta(elem)$$

- b) Egy h <u>halmaz</u> felsorolóját maga a h halmaz reprezentálja. Ilyenkor a specifikációnál $e \in t$ ' (ahol t' a felsoroló kiinduló állapota) szimbólum helyett az $e \in h$ ' (h' a halmaz kezdeti állapota) szimbólumot írhatjuk. Jelentése: vegyük sorban egymás után a halmaz elemeit.
- c) <u>Indexelhető gyűjtemények</u> (vektor, mátrix, sorozat, stb.) esetén a felsorolót a gyűjtemény és az azon végigvezetett index (mátrixoknál indexpár) reprezentálják. Tulajdonképpen ilyenkor közvetlenül nem is a gyűjteményben tárolt értékeket, hanem azok indexeit soroljuk fel, hiszen egy indexhez bármikor hozzárendelhető az általa megjelölt érték. Ilyenkor például egy maximum kiválasztásnál az *f* függvény sohasem identitás, mert az *f* rendeli az indexhez (a felsorolt elemhez) a gyűjtemény megfelelő értékét. A specifikációkban szereplő *elem* ilyenkor egy indexet tartalmaz, ezért az alábbiakban *ind*-ként (mátrixok esetén dupla indexként: *ind*, *jnd*) jelenítjük meg. Ezen megfontolások miatt használhatjuk a korábbi fejezetek specifikációs jelöléseit, amelyből az is látható, hogy a korábbi intervallumos programozási tételek a felsorolós tételek speciális esetei.

összegzés:
$$s = \sum_{i=m}^{n} f(v[i])$$
számlálás:
$$c = \sum_{i=m}^{n} 1)$$
számlálás:
$$(max, ind) = \max_{\beta(v[i])} f(v[i])$$
feltételes maximumkeresés:
$$(l, max, ind) = \max_{i=m}^{n} f(v[i])$$

$$i = m$$

$$\beta(v[i])$$
lineáris keresés:
$$(l, ind) = search \beta(v[i])$$

$$i = m$$
kiválasztás:
$$ind = select \beta(v[i])$$

Már többször felhívtuk a figyelmet arra, hogy a keresés és kiválasztás előbb leállhat, mint maga a felsorolás. Vektorok esetén a még fel nem dolgozott elemek az *ind* index után állnak, ezért azok külön jelölésére nincs szükség.

d) Az $n \times m$ -es <u>mátrixok</u>ra bevezetett specifikációs jelölések (standard felsorolás esetén) csak abban térnek el a vektorokétól, hogy indexpárokat tartalmaznak.

összegzés:
$$s = \sum_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$
 számlálás:
$$c = \sum_{i,j=1,1}^{n,m} 1$$
 maximum kiválasztás:
$$(max, ind, jnd) = \max_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$
 feltételes maximumkeresés:
$$(l, max, ind, jnd) = \max_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$
 lineáris keresés:
$$(l, max, ind, jnd) = \sup_{i,j=1,1}^{n,m} f(a[i,j])$$
 kiválasztás:
$$(l, ind, jnd) = \sup_{i,j=1,1}^{n,m} \beta(a[i,j])$$
 kiválasztás:
$$(ind, jnd) = \sup_{i \geq l, j=1}^{m} \beta(a[i,j])$$